

Ik ga werken en ik neem mee...

Er zijn zo van die dagen waarop ik 's ochtends mijn laptotas over mijn schouder zwier en me kreunend bedenk wie die bakstenen er heeft ingestoken. En dus vond ik het hoog tijd om alles eens op tafel te leggen. Kijk gerust mee; niks zo leuk als je neus in andermans zaken steken ☐

Het begint natuurlijk allemaal bij de **laptotas** zelf. Dit is een 15,6 inch laptop/werktas van gerecyclede cementzakken (zie de link met de bakstenen), die ik kocht bij [More Than Hip](#). Ik heb het gele model, de camel, die zonder inhoud amper 600 gram weegt. Dàt kan het dus niet zijn.

In een laptotas hoort... een **laptop**. Op dit moment gebruik ik nog een 13 inch HP EliteBook x360 1030 G2 uit 2018. Een geweldig toestel, dat je ook als tablet kan gebruiken. Het

grote nadeel is dan weer dat het niet over een numeriek klavier beschikt. (En ook wel dat een 13 inch-scherm en ouder wordende ogen niet altijd compatibel zijn.) Op mijn vaste werkplek, in het park van Brasschaat, is dat geen probleem. Ik heb daar een docking station, scherm, klavier en muis. Maar bij verplaatsingen naar de andere vestigingen of bij thuiswerk heb ik toch graag een volledig klavier. En hopla, de laptoptas wordt verder gevuld met **een klavier en een muis**. En als we dan toch bezig zijn: een **adapter** die in een vorig leven dienst deed als fitnesshalter.

(Er is beterschap op komst. Er ligt een ander toestel op me te wachten, maar ik merk dat ik uitstelgedrag vertoon door IT-stress.)

Nog meer technologie: mijn **smartphone**. Tot voor kort liep ik rond met 2 verschillende smartphones; eentje van het werk en mijn privé-toestel. Nu dus niet meer: ik stak beide simkaarten

in mijn tweedehands [Samung Galaxy S21 Ultra 5G](#) en kreeg het zowaar geregeld dat mijn werk-sim enkel werkt op werkmomenten en mijn privé-sim slaapt wanneer ik dat ook doe. Works like a charm.

(Fun fact. Tijdens de fotoshoot voor deze blog liep ik wel even vast toen ik mijn smartphone wilde fotograferen. Gelukkig heb ik toffe huisgenoten ☺)

Nee, ik ben niet paperless. Wel **less paper**. Een aantal zaken heb ik toch graag op papier en heb ik altijd bij me. Losse plastieken mapjes waren weinig efficiënt, maar mijn [Exacompta Harmonika sorteermep met 7 vakken](#) is dé oplossing voor mijn reizend volkstheater. De uittrekbare rug vind ik veel prettiger dan een opbergmap met smalle rug.

Mijn [Storm Writer](#) van **steenpapier** moet ondertussen wereldberoemd zijn. (Indien niet: [hier even naartoe surfen](#).) Geen idee hoe vaak ik het **boekje** al heb uitgeveegd. Het blijft mijn trouwe partner, zowel op het werk als privé. Waar en wanneer ik mijn **pennenzak** kocht kan ik niet meer achterhalen. Ik weet wel dat hij al veel langer dienst doet dan ik had verwacht. Je trekt de witte klep omhoog om er een afsluitbaar zakje van te maken. Mijn [Staedtler Textsurfer Dry](#)-potloden, **natuurhouten fluostiften**, doen ook al jaren dienst. Less paper maakt natuurlijk ook wel dat je minder tekst markeert... Evengoed: heel erg fijne potloden.

En dan, last but not least: mijn **sleutelbos** met daaraan een blauwe tiksleutel, een zwarte badge waarvan ik enkel weet dat ze met de nieuwbouw te maken heeft (ooit zal iemand het nog wel eens herhalen en krijg ik een ahja-Erlebnis) en mijn "generale hoofdsleutel" van vestiging park. Ondanks een

chronisch sleutelprobleem heb ik nog geen enkele keer zonder sleutel op het werk gestaan. Maar ik zou het niet erg vinden om over te stappen op een vingerafdrukscanner of een appje ☐

Naast mijn laptotas heb ik dagelijks een tasje met een **overlevingspakket** bij:

- Middageten
- Tussendoortje (rijstwafels of sojamelk)
- Mijn [air-up](#) (jawel, nog steeds)
- EHBO: hooikoorts- en rugmedicatie
- [Portefeuilles](#)
- Op maandag: fles cola light voor de ganse week

Geen bakstenen dus, maar genoeg kleine kiezeltjes om voor het nodige gewicht te zorgen. En met deze **filosofische bedenking** ga ik er uit. Tot de volgende blog!